

της **Σοφίας Λαμπίκη**



Κηδεμονία-Κυριαρχία-Ηγεμονία, για την Ανθρωπιά μιλάμε...

Η ιδεολογική κηδεμονία της **Αριστεράς** στην οποία αναφέρεται το καθεστώς που κυβερνά απ τον **Εμφύλιο** και μετά δεν είναι τα υπουργιλίκια, δεν είναι οι χρηματισμοί και βέβαια δεν είναι το βλαχομπάροκ λάιφστάιλ και οι παρείτσες.

Θέλουν να δείξουν πως αυτό είναι, αλλά δεν είναι αυτό.

Η ιδεολογική κηδεμονία της Αριστεράς υπάρχει, δεν λένε ψέματα, είναι ζωντανό κομμάτι της Ιστορίας των τελευταίων 70 χρόνων, σχετίζεται με το Ήθος της Αριστεράς.

Σχετίζεται με το ήθος των ανθρώπων που δεν υπέγραψαν στα ξερονήσια και στα στρατοδικεία τις δηλώσεις μετανοίας.

Σχετίζεται με το χαμόγελο του Μπελογιάννη.

Είναι η ανυπέρβλητη προσπάθεια, η αξιοπρεπής μάχη, των ανθρώπων που γύρισαν απ τις εξορίες ή ήταν χαρακτηρισμένοι αριστεροί, ο αγώνας τους να επιβιώσουν εργασιακά και ανθρώπινα σε ένα απολύτως εχθρικό περιβάλλον.

Είναι ο Πολιτισμός των ηττημένων που κάλυψε, πήρε παραμάζωμα τις θριαμβολογίες αγράμματων και ανευαίσθητων δοσίλογων που μουγκάνιζαν για τη νίκη πάνω στους νικητές των ναζί και τελικά θριάμβευσε.

Όποιος έχει μεγαλώσει με γονιό ηττημένο του Εμφυλίου, ξέρει. Αν εξαιρέσουμε την κα Σώτη Τριανταφύλλου που θεός ξέρει τί προβλήματα είχε με το μπαμπά της, όλοι οι άλλοι ξέρουμε.

Την αξιοπρέπεια, τη μόρφωση, την Παιδεία και την Κουλτούρα ζωής που έφεραν, και μόνο υπάρχοντας, οι ηττημένοι γονείς μας.

Πώς σήκωσαν το βάρος της ήττας, πως στάθηκαν στα πόδια τους χωρίς να εκποιήσουν τίποτα απ τα πιστεύω τους, πως μεγάλωσαν παιδιά με τον ίδιο τρόπο που έζησαν κι οι ίδιοι, πως τελικά πέρασαν σαν μετάγγιση στην ελληνική κοινωνία, το αίμα του Αριστερού, που είναι ο ακέραιος, ο άνθρωπος που σέβονται και οι χειρότεροι εχθροί του.

Αυτή είναι η ιδεολογική κηδεμονία της Αριστεράς που δεν αντέχει το καθεστώς, είναι ξένη είναι επιζήμια είναι κατά της Ανάπτυξης και της Αγοράς γιατί απλώς είναι ανθρώπινη.

Πολιτισμός, Ανθρωπιά, Ακεραιότητα αρχών και χαρακτήρα, εντιμότητα, αλήθεια, ψηλά το κεφάλι, περηφάνια, αποδοχή της προσωπικής ευθύνης, ποτέ το προσωπικό συμφέρον πάνω απ το ανθρώπινο, αυτά νομίζω πως πάντα ήταν τα θεμέλια του Ήθους της Αριστεράς.

**Αυτά, αδύνατον να τα προσεγγίσουν οι άλλοι.
Αυτα είναι και τα εχέγγυα των αριστερών πάντα.
Μην το ξεχνάμε.**

Πηγή: [nostimonimar](#)